

[Udenrigsministeren.]

af hvilke der dog er opnaaet dette, sammen med andre Forholds Indflydelse, at Aaret 1933 baade for Danmarks Omsætning med den øvrige Verden og for Danmarks hele økonomiske Stilling har været et væsentlig gunstigere Aar end Aaret 1932.

Christmas Møller: Jeg ved ikke, om den højtærede Formand ikke vil give mig Medhold i, at naar jeg i Gaar havde to Timer til min Raadighed og kun benyttede 5 Minutter af den Tid, skal jeg saadan have lidt at løbe paa i Dag; for det vil jo være ganske naturligt, saaledes som Forretningsordenen nu en Gang er — men jeg skal naturligvis søge at følge den, saaledes som det er min Pligt.

Jeg vil begynde med at sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg er ikke sikker paa, at Udenrigsministerens sidste Bemærkninger om, at Aaret 1933 saa at sige i alle Henseender var væsentlig gunstigere end Aaret 1932, kan holde for en nærmere Prøvelse. Jeg synes i øvrigt, det er lidt farligt af Udenrigsministeren at sige det. Jeg havde et stærkt Indtryk af, hvor ilde den højtærede Udenrigsminister følte sig i Januar Maaned 1933. Jeg har vel Lov til at sige det paa den Maade, at Udenrigsministeren „gik hjem før Tiden“, og dermed mener jeg, at da de afgørende Forhandlinger blev sluttede i Kriseforliget i Januar 1933 — det er jo en offentlig Hemmelighed, altsaa ingen Hemmelighed —, gik Udenrigsministeren hjem før Tiden, som det brave Menneske han er; han kunde ikke være med til, hvad hans Sidemand til højre var med til, som det mindre brave Menneske *han* er. Men jeg er aldeles ikke sikker paa, at Udenrigsministeren har Ret i at udtale sig paa den Maade, han gjorde, for hvis vi ser paa Handelsbalancens og dermed Betalingsbalancens Stilling i 1932 og i 1933, saa er Stillingen jo ikke bedre i 1933 end i 1932, tværtimod.

Men vi erkender altsaa for vort Vedkommende, at Stillingen er den, at Offentligheden paa en lang Række af disse Omraader ikke kan faa den Besked, som den ifølge det gamle demokratiske Krav om Offentlighed i Diplomatiets skulde have. Saadan er Stillingen jo, og det skal vi ikke bebrejde Udenrigsministeren, jeg gør det i hvert Fald ikke. Men det er nødvendigt for mig at gøre et Par Bemærkninger om de Spørgsmaal, som her foreligger, fordi de livsvigtigt peger mod Danmarks økonomiske Liv i Fremtiden. Udenrigsministeren siger paa den elskelige Maade, som er ham egen:

Er der nogen her, som ikke vil Udvidelse af Samhandelen med Tyskland? Nej, i hvert Fald er der det ikke mellem de udvalgsberettigede Partier. Jeg ønsker den størst mulige Udvidelse af Samhandelen med Tyskland, naturligvis, og jeg kan fuldt ud slutte mig til den Betragtning, at vi ikke skal basere vor Samhandel paa en enkelt Magt. Hvem har sagt det før det ærede Medlem Hr. Drachmann? Hvem har sagt det stærkere end mit Partis Formand i den Periode, det ærede Medlem Hr. Pürschel, og mit Partis Ordfører i disse Sager, det ærede Medlem Hr. Drachmann? Den højtærede Udenrigsminister kan faa vor fulde Tilslutning til, at vi ogsaa handelspolitisk skal have det bedste Forhold til Tyskland. Mon det er Konservatismen, som i Øjeblikket er ved at ødelægge Forholdet til Tyskland? Mon den højtærede Udenrigsminister ikke hellere skulde se til sin egen Presse, navnlig den socialdemokratiske, se til den Tale og det Sprog, den fører over for det nuværende Styre i Tyskland? Mon der ikke var meget mere Grund til at se paa dette? Vi siger til Udenrigsministeren: Han har vor Tilslutning til den størst mulige Udvidelse af Samhandelen med Tyskland.

Jeg er enig med Udenrigsministeren i, at Vanskelighederne for Valutaafviklingsudvalget bliver overordentlig store. De har jo ogsaa til Dato været det. Udvalget blev stadfæstet af Kongen, hvis jeg maa bruge det Udtryk, den 13. December. Det tog et Fjerdingaar, inden Handelsministeren kunde indkalde det. Foreløbig har vi holdt eet Møde, og hvert af Udvalgets Medlemmer — det siger jeg af Hensyn til sarte Sjæle inden for Partiet Venstre eller De uafhængige — har faaet 8 Kr. for deres Virksomhed inden for Udvalget. Det er rigtigt, at det gaar smaat, men somme Tider er det jo saaledes med Handelsministeren, at han alligevel naar frem til et Resultat. Handelsministeren nikker, og jeg forstaar deraf, at han gerne vil have Valutacentralen afviklet som den ækle Venstre-Idé, den er, og at han i Virkeligheden gerne vil have, at Told- og Handelspolitik, saaledes som vi andre ønsker det, sættes i Stedet.

Jeg ønsker altsaa den stærkest mulige Udvikling af Samhandelsforholdet til Tyskland. Jeg ønsker endvidere at sige til Ministeren, at han har Ret i, at til Dato er det gaaet, og jeg skal ikke komme dybere ind herpaa. Men Udenrigsministeren vil ikke komme ind paa det, jeg ved denne Lejlighed har sagt: Skal vi ikke gøre op, hvorledes Fremtiden ligger? Udenrigsministeren